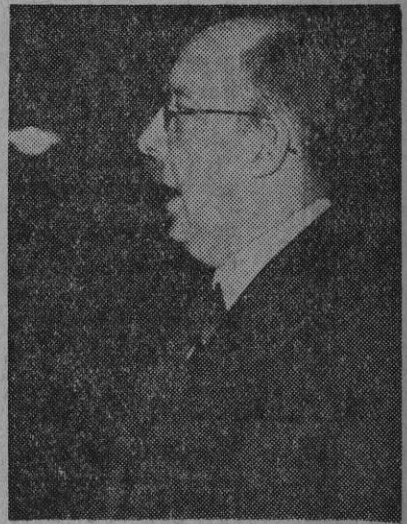

25,000 Mennesker samlades i Aftes om Oxford Talerstole

04-02-04

Danmarks største Oxford-Stævne blev en enestaaende Oplevelse

Tusinder af Mennesker løb Storm paa
Forum, Frue Kirke og Sct. Marcus Kirke

Overingeniør Andersen, Aarhus
Oliefabrik.

ALDRIG nogen Sinde har Forum oplevet en Aften Magen til den, man saa i Gaar, da Tusinder af Mennesker løb Storm paa Kæmpebygningen. Før Klokken var 20 maatte Dørene slaas i og i største Hast fik Gruppen arrangeret Møder baade i Vor Frue Kirke og Marcus Kirken.

Mindst 20,000 Mennesker stod tæt pakket i Forums mægtige Rum. Alle-rede Klokken 18 begyndte de første Mødedeltagere at indfinde sig.

Klokken 19 holdt lange Rækker af Biler ude paa Julius Thomsens Plads, paa Sct. Marcus Plads og langt ned ad Forchhammersvej. Klokken 19,30 var det næsten umuligt at faa Plads i Forum. I tætte Rækker gled en uendelig Menneskestrøm ind gennem Kæmpehallens tre Indgangsporte. Man forstod overhovedet ikke, hvordan denne kolossale Menneskestrøm kunde rummes i Bygningen. Klokken manglede 10 Minuter i 20, da Stiftsprovst, Dr. theol. Brodersen, maatte lade Jernportene slaas i og meddele, at Kirkerne vilde blive benyttet. St. Marcus Kirke

Stiftsprovst, Dr. theol. Brodersen.

blev ogsaa taget med Storm og fyldtes til sidste Plads i Løbet af Minuter, og paa samme Maade gik det i Domkirken, der rummede henved 5000 Mennesker — ialt var 25,000 Mennesker samlet om Oxfords Talerstole.

De 2000 Spejdere druknede i Menneskehavet

De, der havde Plads paa Tribunen i Forum med frit Udsyn over det vældige Rum, forstod ikke, hvorledes Katastrofer blev undgaaet i det mere end overfyldte Lokale. De 2000 Spejdere, der som en Udrykningskommando var sendt til Hjælp, druknede i Menneskehavet, og end ikke de mange Betjente var lette at faa Øje paa. Der var organiseret Samaritertjeneste, men saa vidt vides indtraf kun ganske enkelte Besvimelser.

Stævnet i Aftes blev en saa gigantisk Tilkendegivelse for Oxford, at vort Land vel næppe har oplevet en tilsvarende religiøs Bølges uimodstaaelige Kraft.

Oxfords Vælgermøde har man hørt Gruppens Tilhængere kalde dette Stævne, men næppe nogen Sinde har et politisk Møde i den Grad kaldt paa de Tusinder.

Stiftsprovst Brodersen indleder

— Det er ikke for at tale Politik, vi er her, sagde Stiftsprovsten i sine Indledningsord. Vi taler ikke for noget enkelt Parti. Vi taler til alle Partier, til alle enkelte Mennesker i vort Folk. Ansvar ligges hos Folket, og det Ansvar gælder meget mere end at afgive en Stemme. Det gælder den Aand, efter

hvilken der skal leves. Lige meget hvilken Klasse, vi tilhører — vi kan alle skabe den Aand, som tiltrænges.

I de sidste Maaneder er der gaaet et stærkt Røre gennem vort Folk — det er Oxford. Om vi vil lade Gud faa Styret, er det største Valgspørgsmaal, der skal tales om i Aften, og i den Forstand er Aftenen et Valgmøde.

Vidnesbyrdene aflægges

Oxfords Soldater, Hærens veltjente Pionerer og de nyrehvervede Menige rykkede nu frem foran Mikrofonen og slyngede med et Maskingeværs Kraft de Projektiler, som de selv er blevet ramt af, ud mod de Tusinder af Tilhørere.

Aftenens første Vidnesbyrd blev aflagt af Direktøren for Teknologisk Institut, Hr. Gunnar Gregersen, der i Lighed med mange af Aftenens Talere baade maatte lægge ud i Forum og i St. Marcus Kirke. Direktøren fortalte, at han nu i sit daglige Liv følte en Sikkerhed og Glæde som ingensinde før. Hans Hjem var lykkeligt, og han var lykkelig i sit Arbejde. Hans sidste Ord fra Tribunen var: — Vil du være med til at skabe en bedre Verden.

Som Tivolis Radiobiler — uden Maal og Med

„Valencia“s Kapelmester, Hr. Wilfred Kjør, havde før studeret Bøger for at naa til Selverkendelsen og gaaet til Psykoanalyse, men alle hans Problemer havde Oxford løst. Fru Redaktør *Haila Helweg-Larsen* sammenlignede sit tidligere Liv med Tivolis Radiobiler, der kørte uden Maal og Med. — Jeg havde troet, sagde Fruen, at jeg var stærk i min Kærlighed overfor faa, men nu er min Kærlighed vokset, og jeg forstar, at jeg skal elske min Næste, og jeg har set, at jo mere jeg giver, desmere faar jeg selv igen.

Ind imellem Bekendelsernes lange Række blev der sunget Sange, medens Gardens Musikkorps under Kapelmester *Dyrings* Ledelse spillede. Selv paa Mennesker, der staar Oxford fjernt, virkede det dybt og gribende, da Forums Tusinder af Mennesker sang „Vor Gud han er saa fast en Borg“.

En stor og uerstattelig Livsværdi

Ingeniør *Overgaard* fortalte, at han havde faaet en stor og uerstattelig Livsværdi, efter at han havde vovet Springet over til Oxford. Hans Higen efter Adspredelser var nu blevet afløst af en Følelse af Lykke og Fred. — Jeg vil sige til alle: Kom med, og De vil opleve det stærkeste, det rigeste og skønneste Fællesskab med forvandlede Mennesker, sluttede Ingeniøren.

I 30 Aar et Liv i Ondskab

Efter en kort Tale af Frøken *Freiesleben* traadte en Snedker frem og af lagde et Vidnesbyrd, saa usminket og realistisk, at mange følte sig betaget.

— I 30 Aar, sagde han, har jeg levet et Liv i Ondskab og Løgn, i Drik med Kammerater. Naar jeg havde Penge, havde jeg Kammerater, men naar alt var drukket op, gik jeg hjem til Kone og stak en Løgn. Fra den Stund, jeg kom til at tilhøre Oxford-Gruppen, har jeg levet et lykkeligt Liv med min Kone og Børnene i Kærligheden til Gud. Følg mig og bliv lykkelig.

Grosserer *Knud Dahlerup* fortalte, at han tidligere havde gjort alt for at nyde. I Fjor havde han skrevet en Bog, hvori han havde gjort alt for at rakke Kristendommen ned (den gjorde ikke Lykke).

— I Sommer sad jeg skumlende paa de bageste Rækker ved alle Oxfords Møder, som min Kone tog i efter sig, og være blevet forvildet, som fortalte *Dahlerup* videre, men nu var alt anderledes.

Nu kom Røsterne fra Provinsen — fra *Ærø*, fra Vestjylland og fra Aarhus. Stiftsprovst *Brodersen* foreslog her, at man skulde synge „Der er et yndigt Land“ i Erindringen om de Tusinder af Mennesker, der sad hjemme paa Landet og i Provinsbyerne, ude af Stand til at deltage i denne Begivenhed. Næppe nogensinde er vor Nationalsang blevet sunget med en saadan Kraft og Varme som i Aftes, da de Tusinder stod med blottet Hoved.

Læge, Fru *Ingeborg Jacobsen*, Esbjerg, fortalte, at Gud havde vist hende Vejen Skridt for Skridt, saaledes at hun ikke længere gik rundt med en kronisk daarlig Samvittighed. Landarbejder *Willy Larsen* fra *Ærø* takkede Gud for, at Oxford havde naaet den lille Ø, han bragte Provinsens Ungdoms Hilsen til Hovedstadens Ungdom. Overingeniør *E. W. Larsen* fra Aarhus Olie-mølle sagde, at Oxford først havde faaet et ubehageligt Tag i ham, men Fanømodet havde faaet ham til at leve et Liv i Gud og med Gud.

En ny Aand i Verden

Efter Overingeniørens Tale udbød Stiftsprovsten: — Der er kommet en ny Aand ind i Verden.

Aftenen var et eneste talende Bevis paa, at disse Ord var en Kendsgerning. Paa alle Ansigter saa man den interesserede Iagttagers lyttende Mine. Da

Fru Læge Ingeborg Jacobsen fra Esbjerg.

Mødet var Slut, og de uhyre Menneskemængder forlod Forum, hørte man ikke et nedsættende Ord om denne Bevægelse, der med en næsten vild Kraft har boret sig ind i det aandelige Liv i Danmark.

Grosserer *Jens Tvede* fortalte, at han paa Hjemrejsen fra Fanø havde boet paa Christiansminde Badhotel, og der en Dag hørt Skud fra Østersøen, hvor en fremmed Nation øvede sig til Krigen. Oxford har bragt Fred mellem Ægtepar, mellem Mennesker ude i Livet, og den er ogsaa i Stand til at bringe Fredens Aand ind mellem Folkeslagene.

Fru Dr. *Ernst*s Vidnesbyrd var et af de Indlæg, der gjorde det dybeste Indtryk. Fruen fortalte, at hun havde hørt til den store Hær af halvgamle, triste Kvinder, hvis Liv var gaaet i Staa. Fru *Ernst* havde været utilfreds med alt og alle, hendes Ægteskab stod sig ikke, og hun havde mødt hende i *Ærø*, men Gud mødte hende i Oxford. Hun ønskede at tale til den store Hær af Kvinder. Der er kun en Vej ud af dette Kaos og denne Synd, og det er Gud.

Grosserer Knud Dahlerup.

Familien Jensen

Dernæst fulgte, som Stiftsprovsten sagde, ikke „Familien Hansen“, men derimod *Familien Jensen*, idet Grosserer *Johs. H. Jensen*, hans Hustru og to voksne Sønner — en Tandlæge og en Blikkenslager — vidnede om Oxfords Betydning for dem. Man var nu slaaet ind paa Massevirkningen, og det kunde derfor ikke undre, at de tre Brødre *Hefgaard* — en Chauffør, en Landmand og en Inkassator — traadte frem og fortalte, hvad deres Forvandling havde betydet for dem i deres Forhold som Brødre.

↓
Se neste ark.

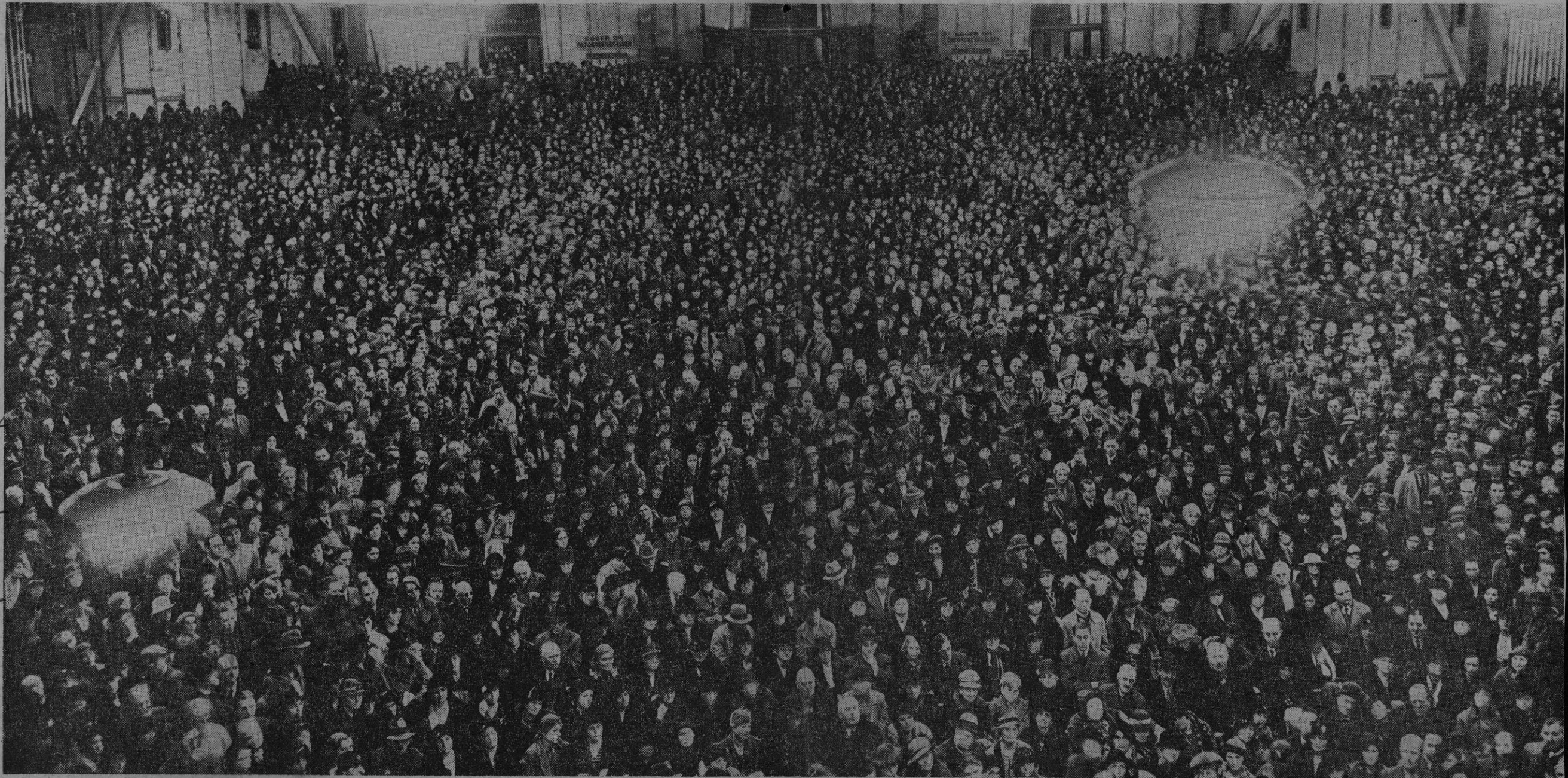
Konservativ
Ungdom

Det nationale Arbejdsudvalg
Konservativt Arbejdsudvalg

2800 GIMMELTVEJ
LILLELYNGEN 31
LILLELYNGEN 31
LILLELYNGEN 31

DA OXFORD I AFTES EROBREDE KÆMPEHALLEN

Dagens Nyheder (København) 19.10.35

Selv Byens største Lokale var for lille for alle dem, der i Aftes vilde overvære Oxford-Bevægelsens store Møde. Flere Tusinde Mennesker maatte i Aftes gaa fra Forum, hvor alle Tilhørerpladser var optaget og Dørene maatte lukkes Kl. 20. Inde i Forum overværede 20,000 Mennesker Mødet. Paa vort Billede ses kun en Trediedel af den tætpakkede Sal. Vi bringer inde i Bladet Referat af Mødets Gang.